

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

Καλλιθέα

23/12/2014

Αριθμός απόφασης:

4391

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19
Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα
Τηλέφωνο : 210 9569815
ΦΑΞ : 210 9531321

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170).

β. Της αριθ. Δ6Α1118225 ΕΞ 2013/24.07.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β' 1893) «Καθορισμός της διάρθρωσης και των αρμοδιοτήτων της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, καθώς και απαραίτητων λεπτομερειών λειτουργίας αυτής».

γ. Της αριθ. Δ6Α1198069 ΕΞ 2013/30.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β' 3367) «Μετονομασία και ανακαθορισμός των αρμοδιοτήτων και της εσωτερικής διάρθρωσης της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών».

δ. Της ΠΟΛ 1002/31.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 55/16-1-2014).

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την αριθ. Δ.Ε.Δ. 12895 ΕΞ 2014/ 9-4-2014 απόφαση του προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής» (ΦΕΚ Β' 975).

Την από και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή της εταιρείας, με διακριτικό τίτλο, Α.Φ.Μ., που εδρεύει, κατά της υπ' αρ. οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος της Προϊσταμένης, διαχειριστικής περιόδου 01/01-31/12/2010,

4. Την υπ' αρ. οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος της Προϊσταμένης, διαχειριστικής περιόδου 01/01-31/12/2010.

5. Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.

6. Την από εισήγηση του ... τμήματος της Υπηρεσίας μας.

Επί της από και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της εταιρείας, με διακριτικό τίτλο, Α.Φ.Μ., που εδρεύει, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμεστε τα ακόλουθα:

Με την υπ' αρ. οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος της Προϊσταμένης για τη διαχειριστική περίοδο 01/01-31/12/2010 επιβλήθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας κύριος και συμπληρωματικός φόρος ποσού 1.045.363,21 €, πλέον πρόσθετος φόρος λόγω ανακρίβειας ποσού 857.197,83 €.

Η διαφορά φόρου προέκυψε μετά τον γενόμενο πλήρη έλεγχο φορολογίας εισοδήματος, αφενός, λόγω της μείωσης των ζημιών προηγούμενων χρήσεων κατά € (από € σε €), ήτοι κατά το ποσό των λογιστικών διαφορών του ελέγχου των διαχειριστικών περιόδων 01/01-31/12/2008 (3.708.382,98 €) και 01/01-31/12/2009 (1.565.285,20 €) και αφετέρου, διότι διαπιστώθηκε η ύπαρξη λογιστικών διαφορών ποσού 3.877.495,54 €, στη διαχειριστική περίοδο 01/01-31/12/2010, ως ακολούθως :

	ΧΡΗΣΗ	2010
α/α	Κωδ./περιγραφή λογ/μού	Λογιστική διαφορά
1	60.02.01.00.01 ΕΞΟΔΑ ΣΤΕΓΑΣΗΣ (ΕΝ.ΠΟΛ/ΚΙΩΝ) ΠΡΟΣ.	50.485,92
2	60.02.03.00.01 ΕΞΟΔΑ ΨΥΧΑΓ.ΠΡΟΣ/ΚΟΥ -ΚΑΤΑΣΚ	49.486,21
3	60.02.04.00.01 ΕΞΟΔΑ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΗΣ ΠΡΟΣ/ΚΟΥ	43.719,61
4	60.02.05.00.01 ΕΞΟΔΑ ΙΑΤΡΟΦ/ΚΗΣ ΠΕΡΙΘ.ΠΡΟΣ/ΚΟΥ	33.353,44
5	60.02.99.00.01 ΛΟΙΠΕΣ ΠΑΡΟΧΕΣ & ΕΞΟΔΑ ΠΡΟΣ/ΚΟΥ	36.949,59
6	61.00.07.00.01 ΑΜΟΙΒΕΣ & ΕΞΟΔΑ ΣΥΜΒ/ΩΝ ΕΠΙΧ/ΩΝ	3.400,00
7	61.02.01.01.00 ΠΡΟΜΗΘΕΙΕΣ ΓΙΑ ΠΩΛΗΣΕΙΣ ΕΞΩΤ.	319.522,86
8	62.04.01.00.01 ΕΝΟΙΚΙΑ ΚΤΙΡΙΩΝ – ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ	56.471,00
9	63.98.08.00.01ΦΠΑ ΕΚΠΙΠ.ΣΤΗ ΦΟΡ.ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ	83.600,00
10	64.00.01.00.01 ΕΞΟΔΑ ΜΕΤ. ΠΡΟΣ.ΜΕ Μ.Μ. ΤΡΙΤΩΝ	196.420,42
11	64.02.06.00.01 ΕΞΟΔΑ ΥΠΟΔ.& ΦΙΛΟΞΕΝΙΑΣ ΠΕΛΑΤΩΝ	24.857,19
12	64.03.01.00.01 ΕΞΟΔΑ ΕΚΘΕΣΕΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	4.350,00
13	64.98.05.00.01 ΕΞΟΔΑ ΦΙΛΟΞΕΝΙΑΣ	16.393,50
14	64.98.99.00.01 ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΞΟΔΑ ΣΤΑΘΕΡΑ	14.430,24
15	66.01.00.00.01 ΑΠΟΣΒΕΣΕΙΣ ΚΤΙΡΙΩΝ –ΕΓΚ.ΚΤΙΡΙΩΝ	414.861,39
16	66.01.00.00.01 ΑΠΟΣΒΕΣΕΙΣ ΚΤΙΡΙΩΝ –ΕΓΚ. ΚΤΙΡΙΩΝ	35.626,41
17	66.02.00.00.01 ΑΠΟΣΒΕΣΕΙΣ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΩΝ	1.122.472,23
18	82.00.99.00.00 ΛΟΙΠΑ ΕΞΟΔΑ ΠΡΟΗΓ/ΩΝ ΧΡΗΣΕΩΝ	49.991,00
19	44.11 επισφαλείς πελάτες	1.321.104,53
	ΣΥΝΟΛΟ	3.877.495,54

Από τις ως άνω λογιστικές διαφορές η προσφεύγουσα αμφισβητεί τις ακόλουθες, για τους λόγους που κατά περίπτωση αναφέρονται:

α/α	Κωδ./περιγραφή λογ/μού	Συνολική λογιστική διαφορά	Λογιστική διαφορά αμφισβητούμενη
1	60.02.99.00.01 ΛΟΙΠΕΣ ΠΑΡΟΧΕΣ & ΕΞΟΔΑ ΠΡΟΣ/ΚΟΥ	36.949,59	36.949,59
2	61.02.01.01.00 ΠΡΟΜΗΘΕΙΕΣ ΓΙΑ ΠΩΛΗΣΕΙΣ ΕΞΩΤ.	319.522,86	319.522,86
3	62.04.01.00.01 ΕΝΟΙΚΙΑ ΚΤΙΡΙΩΝ – ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ	56.471,00	56.471,00
4	64.00.01.00.01 ΕΞΟΔΑ ΜΕΤ. ΠΡΟΣ.ΜΕ Μ.Μ. ΤΡΙΤΩΝ	196.420,42	196.420,42
5	64.02.06.00.01 ΕΞΟΔΑ ΥΠΟΔ.& ΦΙΛΟΞΕΝΙΑΣ ΠΕΛΑΤΩΝ	24.857,19	24.857,19
6	64.98.05.00.01 ΕΞΟΔΑ ΦΙΛΟΞΕΝΙΑΣ	16.393,50	16.393,50

7	66.01.00.00.01 ΑΠΟΣΒΕΣΕΙΣ ΚΤΙΡΙΩΝ –ΕΓΚ. ΚΤΙΡΙΩΝ	35.626,41	35.626,41
8	66.02.00.00.01 ΑΠΟΣΒΕΣΕΙΣ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΩΝ	1.122.472,23	1.122.472,23
9	82.00.99.00.00 ΛΟΙΠΑ ΕΞΟΔΑ ΠΡΟΗΓ/ΩΝ ΧΡΗΣΕΩΝ	49.991,00	40.836,33
10	44.11 επισφαλείς πελάτες	1.321.104,53	275.857,00
	ΣΥΝΟΛΟ	3.179.808,73	2.125.406,53

1. Επί της λογιστικής διαφοράς του λογ. 60.02.99.00.01 “ΛΟΙΠΕΣ ΠΑΡΟΧΕΣ & ΕΞΟΔΑ ΠΡΟΣ/ΚΟΥ”
36.949,59 €

Επειδή από το λογαριασμό αυτό δεν αναγνωρίσθηκε για έκπτωση από τα ακαθάριστα έσοδα ποσό 36.949,59 € το οποίο αφορά δαπάνες ειδών S/M, καθαριδοκτόνα, ποτήρια, αναψυκτικά, εμφιαλωμένα νερά, καφέδες, χειροπετσέτες, αλουμινόχαρτο κ.τ.λ. που έχουν γίνει για το προσωπικό της επιχείρησης, διότι α) μέρος αυτών κρίνονται ως μη παραγωγικά και β) μέρος αυτών αφορούν δαπάνη για πρόσθετες αμοιβές παροχές υπαλλήλων της προσφεύγουσας, για τις οποίες θα έπρεπε αφενός μεν να καταβληθούν οι ασφαλιστικές εισφορές που οφείλονται αφ’ ετέρου να παρακρατηθεί και αποδοθεί ο σχετικός φόρος πράγμα το οποίο δεν έγινε.

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι δεν είναι νόμιμη η διαγραφή από τις εκπιπτόμενες δαπάνες του ως άνω ποσού διότι, πρόκειται κυρίως για δαπάνες καθαριότητας και απεντόμωσης των χώρων εργασίας του προσωπικού. Οι δαπάνες αυτές όπως και οι δαπάνες για χαρτοπετσέτες, εμφιαλωμένα νερά κ.λ.π. δεν συνιστούν παροχές απευθείας σε καθένα από τους εργαζόμενους, ώστε να μπορούν να προστεθούν στις αποδοχές τους.

Επειδή από την **ΠΟΛ. 1005/14.01.05 Α.Υ.Ο.** ορίζεται ότι, «17. Καύσιμα και υλικά θέρμανσης, υλικά καθαριότητας, φαρμακείου, εκπίπτουν εφόσον υπάρχει το προβλεπόμενο δικαιολογητικό. (ΚΦΕ, άρθρο 31, παρ1, περ.α΄)»

Επειδή από την **ΠΟΛ. 1028/17 -02-2006 Α.Υ.Ο.** ορίζεται ότι, «2. Το κόστος της τροφής (ελαφρύ γεύμα, δείπνο) που χορηγείται κατά τη διάρκεια του ωραρίου εργασίας στους εργαζόμενους και κατά ανώτατο όριο τα 6 (έξι) ευρώ ανά εργαζόμενο, ημερησίως, εκπίπτει από τα ακαθάριστα έσοδα των επιχειρήσεων, χωρίς να αποτελεί για τους δικαιούχους εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες.»

Επειδή από την **ΠΟΛ. 1056/07-03-2007 Α.Υ.Ο.** ορίζεται ότι, «1. Οι διατακτικές μέχρι έξι (6) ευρώ ανά εργαζόμενο, που προβλέπονται από την αριθ.1017618/10261/Β0012/ΠΟΛ. 1028/17.2.2006 (ΦΕΚ-Β 252) Απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών και αφορούν στην χορήγηση τροφής κατά τη διάρκεια του ωραρίου εργασίας, μπορούν να καλύπτονται και με την αγορά άλλων συναφών προϊόντων (π.χ. γάλα, νερό, αναψυκτικά).»

Επειδή κατά τις προαναφερόμενες αποφάσεις, οι μη αναγνωρισθείσες από το λογαριασμό αυτό δαπάνες εκπίπτουν στο σύνολό τους από τα ακαθάριστα έσοδα,
αποφασίζουμε

την αποδοχή της κρινόμενης προσφυγής κατά το μέρος που αφορά την συγκεκριμένη λογιστική διαφορά ως πλημμελώς αιτιολογημένης και την ολοσχερή διαγραφή της.

2. Επί της λογιστικής διαφοράς του λογ. 61.02.01.01.00 “ΠΡΟΜΗΘΕΙΕΣ ΓΙΑ ΠΩΛΗΣΕΙΣ ΕΞΩΤ”
319.522,86 €

Επειδή από το λογαριασμό αυτό δεν αναγνωρίσθηκε για έκπτωση από τα ακαθάριστα έσοδα ποσό 319.522,86 €, το οποίο αφορά αμοιβές της Κυπριακής επιχείρησης, με βάση την από 02/01/2004 σύμβαση προμήθειας, για προώθηση των προϊόντων της προσφεύγουσας εκτός Ελλάδας, διότι δεν προκύπτουν:

α) το ύψος των πωλήσεων επί των οποίων υπολογίστηκε η προμήθεια,

β) ποιους πελάτες εξασφάλισε και με ποιο τρόπο η δικαιούχος αλλοδαπή εταιρεία
γ) ποια συγκεκριμένη υπηρεσία παρείχε όπως αυτές αναφέρονται στην παράγραφο 2.1 της σύμβασης η εταιρεία, με αποτέλεσμα να καθίσταται ανέφικτος ο έλεγχος της παραγωγικότητας της δαπάνης (άρθρο 31 παρ.1 Ν. 2238/94,ΣΤΕ 1898,1899/90).

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η ως άνω δαπάνη πρέπει να γίνει δεκτή και να αναγνωρισθεί η έκπτωσή της από τα ακαθάριστα έσοδα ως παραγωγικής καθόσον:

Με σύμβαση που υπογράφηκε την 2.1.2014 μεταξύ της εταιρείας και της εν λόγω Κυπριακής εταιρείας η τελευταία ανέλαβε να παρέχει τις υπηρεσίες που αναφέρονται στον όρο 2.1 της συμφωνίας, που ενδεικτικά αφορούν:

(1) Συλλογή πληροφοριών για αγορές που ενδιαφέρουν την εταιρεία

(2) Εκτίμηση της δυναμικής σε διάφορες χώρες

(3) Συμβουλές για διείσδυση

(4) Συμβουλές για στρατηγικές μάρκετινγκ

(5) Αναφορές για το εμπόριο σε περιφερειακό επίπεδο, φορολογικά και νομικά θέματα κ.λ.π.

Στον όρο 2.3 της ίδιας σύμβασης αναφέρεται ότι για τις παραπάνω υπηρεσίες ο σύμβουλος μπορεί να κοινοποιεί τις πληροφορίες/έρευνες/ συμβουλές προφορικά και/ή με γραπτές αναφορές

Στα πλαίσια των κατά τα ανωτέρω υποχρεώσεων της η Κυπριακή εταιρεία διαβίβασε σχετικές αναφορές με e-mail και ενχάρτως σχετικά με τη διεθνή αγορά αλουμινίου, για χώρες και περιφερειακά, στατιστικά στοιχεία, για τον ανταγωνισμό, την ανακύκλωση και για τους νέους αναπτυσσόμενους κλάδους παραγωγής

Με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή προσκομίσθηκαν στην υπηρεσία μας νέα στοιχεία και συγκεκριμένα: (α) «το μεγαλύτερο μέρος των κατά τα έτη 2008-2010 αναφορών (εκθέσεων – Reports) με πλήρες το κείμενό τους», (β) «καταστάσεις ισολογισμού και του λογαριασμού αποτελεσμάτων της Κυπριακής εταιρείας των διαχ. χρήσεων 2008-2010 καθώς και αντίγραφο των αντίστοιχων εκθέσεων του Ανεξάρτητου Ελεγκτή»

Επειδή το τιμολόγιο παροχής υπηρεσιών, για να αποτελέσει νόμιμο δικαιολογητικό στοιχείο για την έκπτωση της σχετικής δαπάνης, πρέπει να περιλαμβάνει όλα τα αναφερόμενα στις διατάξεις του Κ.Β.Σ. στοιχεία που απαιτεί ο νόμος μεταξύ των οποίων και ο επαρκής προσδιορισμός των παρασχεθεισών υπηρεσιών. (Σ.τ.Ε. 3509/96,715/91)...."

Επειδή σύμφωνα με την **αρ. 46/2006 απόφαση του Σ.τ.Ε.** «ο Κώδικας Φορολογίας Εισοδήματος (ν. 2238/1994, Α` 151) ορίζει στο άρθρο 31, το οποίο εφαρμόζεται και για τον προσδιορισμό του καθαρού εισοδήματος των ημεδαπών ανώνυμων εταιριών, κατ` άρθρ. 101 και 105 του ίδιου Κώδικα, ότι από τα ακαθάριστα έσοδα της επιχείρησης εκπίπτουν τα γενικά έξοδα διαχείρισης, δηλαδή οι παραγωγικές δαπάνες της επιχείρησης (παρ. 1 εδ. α), υπό την προϋπόθεση ότι το ποσό των εξόδων αυτών έχει αναγραφεί στα βιβλία της επιχείρησης.

Εξάλλου, ο Κώδικας Βιβλίων και Στοιχείων (Κ.Β.Σ., π.δ. 186/1992, Α` 84) προβλέπει στο άρθρο 12 τα εξής: 1. Για την πώληση αγαθών για ίδιο λογαριασμό ή για λογαριασμό τρίτου ή δικαιώματος εισαγωγής και την παροχή υπηρεσιών από επιτηδευματία σε άλλο επιτηδευματία και τα πρόσωπα των παραγράφων 3 και 4 του άρθρου 2 του Κώδικα αυτού, για την άσκηση του επαγγέλματός τους ή την εκτέλεση του σκοπού τους, κατά περίπτωση, καθώς και για την πώληση αγαθών ή την παροχή υπηρεσιών εκτός της χώρας εκδίδεται τιμολόγιο. 9. Στο τιμολόγιο αναγράφονται η ημερομηνία έκδοσης αυτού, τα πλήρη στοιχεία των συμβαλλομένων, τα στοιχεία της συναλλαγής, καθώς και ο αύξων αριθμός ή οι αριθμοί των δελτίων αποστολής που εκδόθηκαν κατά τη διακίνηση των αγαθών που αφορά το τιμολόγιο. 10. 11. Ως πλήρη στοιχεία της συναλλαγής νοούνται το είδος των αγαθών, η ποσότητα, η μονάδα μέτρησης, η τιμή μονάδας και η αξία ή το είδος των υπηρεσιών και η αμοιβή, η οποία, όπου συντρέχει περίπτωση, αναλύεται κατά συντελεστή Φ.Π.Α. ή απαλλαγή από το Φ.Π.Α. Οι παρεχόμενες εκπτώσεις αναγράφονται κατά τις ίδιες διακρίσεις. Στο καθαρό ποσό προστίθενται οι κατά το χρόνο της συναλλαγής συναλλακτικές και ειδικές φορολογικές επιβαρύνσεις και ο Φ.Π.Α. που αναλογεί. Ακόμη αναγράφεται το συνολικό ποσό της αξίας της συναλλαγής αριθμητικώς ή της αμοιβής

αριθμητικώς, καθώς και ολογράφως όταν εκδίδεται χειρόγραφο τιμολόγιο. Επί παροχής πολλαπλών συναφών υπηρεσιών ως είδος μπορεί να αναγράφεται συνοπτική περιγραφή τούτων, εφόσον γίνεται παραπομπή στην οικεία σύμβαση.

Όταν δικαιολογητικό για την έκπτωση παραγωγικής δαπάνης της επιχείρησης είναι τιμολόγιο παροχής υπηρεσιών που έχει εκδοθεί από άλλον επιτηδευματία, η τυχόν αοριστία της περιγραφής σ' αυτό των παρασχεθεισών υπηρεσιών δεν εμποδίζει την έκπτωσή τους, εφόσον η αοριστία αυτή καλύπτεται από αναφορά που γίνεται στο ίδιο τιμολόγιο σε έγγραφη (προϋπάρχουσα ή ταυτόχρονη) σύμβαση των μερών από την οποία προκύπτει ακριβώς η αιτιολογία της δαπάνης και μπορεί να ελεγχθεί η παραγωγικότητα και το αληθές αυτής.»

Επειδή η Κυπριακή εταιρεία για την λήψη της αμοιβής της εξέδωσε τα σχετικά τιμολόγια, στα οποία δεν γίνεται αναλυτική περιγραφή του είδους των παρασχεθεισών υπηρεσιών αλλά γίνεται παραπομπή στην από 02.01.2004 σύμβαση, βάσει της οποίας «*Η προμήθεια θα υπολογίζεται επί του καθαρού ποσού των τιμολογίων του ΕΝΤΟΛΕΑ (εννοείται η προσφεύγουσα) που προορίζονται για όλες τις χώρες πλην Ελλάδος.*

Επειδή από την Κυπριακή επιχείρηση δεν τιμολογούνται αυτές καθαυτές οι προσφερθείσες υπηρεσίες (έρευνα αγοράς για διάφορες χώρες, στατιστικά στοιχεία, στοιχεία για το διεθνή ανταγωνισμό, την ανακύκλωση και νέους αναπτυσσόμενους κλάδους παραγωγής) και ο τρόπος υπολογισμού της αμοιβής της, ως ποσοστό επί πωλήσεων εξωτερικού και αδιάφορα αν αυτές αφορούν παλαιούς ή νέους πελάτες, δεν συνάδει με την φύση των παρεχόμενων από αυτή υπηρεσιών, ουσιαστικά επιφέρει αδυναμία ελέγχου παραγωγικότητας της δαπάνης,

αποφασίζουμε

την απόρριψη της κρινόμενης προσφυγής κατά το μέρος που αφορά την συγκεκριμένη λογιστική διαφορά.

3. Επί της λογιστικής διαφοράς του λογ. 62.04.01.00.01 "ΕΝΟΙΚΙΑ ΚΤΙΡΙΩΝ - ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ" 56.471,00 €

Επειδή από το λογαριασμό αυτό δεν αναγνωρίσθηκε για έκπτωση από τα ακαθάριστα έσοδα ποσό 56.471,00 €, το οποίο αφορά ενοίκια που καταβλήθηκαν για κατοικίες στο εσωτερικό, διότι οι ανωτέρω χώροι δεν αποτελούν επαγγελματικές εγκαταστάσεις της εταιρείας, βρίσκονται μακριά από τους τόπους λειτουργίας των δηλωμένων επαγγελματικών χώρων και ως εκ' τούτου οι δαπάνες αυτές δεν έχουν σχέση με την εξυπηρέτηση της παραγωγικής δραστηριότητας της επιχείρησης.

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι δεν είναι νόμιμη η διαγραφή από τις εκπιπτόμενες δαπάνες του ανωτέρω ποσού διότι αφορά ενοίκια κατοικιών που η εταιρεία χρησιμοποιεί για τη φιλοξενία στελεχών αλλοδαπών πελατών και αλλοδαπών συνεργατών της (αντιπροσώπων κ.λ.π.)

Επειδή από τις διατάξεις του άρθρου **31 παρ. 1 περ. μ' του ν. 2238/94**, ορίζεται ότι «το καθαρό εισόδημα των επιχειρήσεων εξευρίσκεται λογιστικώς με έκπτωση από τα ακαθάριστα έσοδα, «μ) Των εξόδων διανυκτέρευσης σε ξενοδοχείο, αλλοδαπών πελατών, αντιπροσώπων και διευθυντικών στελεχών ημεδαπών ή αλλοδαπών επιχειρήσεων, καθώς και ειδικών επιστημόνων, που προκύπτει από τα εκδοθέντα φορολογικά στοιχεία. Τα ανωτέρω ισχύουν με την προϋπόθεση ότι το ξενοδοχείο ευρίσκεται εντός του νομού, στη χωρική αρμοδιότητα του οποίου είναι εγκατεστημένη η έδρα ή υποκατάστημα της επιχείρησης που επιβαρύνεται με τα πιο πάνω έξοδα.

Η αξία των δώρων που γίνονται προς τα ανωτέρω πρόσωπα και μέχρι είκοσι (20) ευρώ για κάθε δωρεοδόχο. Λοιπά έξοδα φιλοξενίας και διανυκτέρευσης δεν αναγνωρίζονται προς έκπτωση».

Επειδή ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας είναι νομικά αβάσιμος, αλλά και αναπόδεικτος, η δαπάνη αυτή δεν αναγνωρίζεται για έκπτωση από τα ακαθάριστα έσοδα,

αποφασίζουμε

την απόρριψη της κρινόμενης προσφυγής κατά το μέρος που αφορά την συγκεκριμένη λογιστική διαφορά.

4. Επί της λογιστικής διαφοράς των λογ. 62.04.03.00.01 "ΕΝΟΙΚΙΑ ΜΕΤΑΦΟΡΙΚΩΝ ΜΕΣΩΝ", 64.00.01.00.01 "ΕΞΟΔΑ ΜΕΤΑΦ. ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΜΕ ΜΕΤΑΦ. ΜΕΣΑ ΤΡΙΤΩΝ ΣΤΑΘΕΡΑ" & 64.00.00.01.01 "ΕΞ. ΚΙΝΗΣ. < ΤΩΝ 8 ΘΕΣΕΩΝ ΣΤΑΘΕΡΑ" 196.420,42 €

Επειδή από τους λογαριασμούς αυτούς δεν αναγνωρίσθηκε για έκπτωση από τα ακαθάριστα έσοδα ποσό 196.420,42 €, το οποίο αφορά δαπάνες μισθωμάτων, συντήρησης, λειτουργίας, επισκευής, κυκλοφορίας και αποσβέσεων των μισθωμένων και ιδιόκτητων Ε.Ι.Χ αυτοκινήτων, διότι από τα στοιχεία που τέθηκαν στην διάθεση του ελέγχου προέκυψε ότι το 48% των δαπανών του λογαριασμού 6204030001 αφορά τα αυτοκίνητα μέχρι 1600 κυβικά το 52 % των δαπανών αφορά αυτοκίνητα άνω των 1600 κυβικών. Επίσης το 51% των δαπανών του λογαριασμού 64.00.00.01.01 αφορά τα αυτοκίνητα μέχρι 1600 κυβικά και το 49% άνω των 1600 κυβικών, αυτή η αναλογία των δαπανών ελήφθη υπόψη από τον έλεγχο και για τις δαπάνες του λογαριασμού

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι ο φορολογικός έλεγχος όλως αυθαίρετως υπολόγισε το μη εκπιπτόμενο ποσό σε € 523.592,37 και προσέθεσε λογιστική διαφορά € (523.592,37 – 327.171,95) 196.420,42, με την αιτιολογία ότι το 52% και 48% αντίστοιχα ανά λογαριασμό δαπάνης αφορά αυτοκίνητα άνω των 1600 κυβικών.

Η ενέργεια αυτή του ελέγχου δεν είναι ορθή διότι α) η κατά τα ανωτέρω ποσοστά κατανομή των αυτοκινήτων είναι ανατιολόγητη και παντελώς αβάσιμη. β) από τις συνημμένες καταστάσεις και τις σχετικές βεβαιώσεις των εταιρειών ενοικίασεως αυτοκινήτων προκύπτει ότι κατά την κρινόμενη χρήση τα μισθωμένα αυτοκίνητα άνω των 1600 κυβικών αντιστοιχούν σε ποσοστό 8,77% του συνόλου.

Επειδή από τις διατάξεις του άρθρου **31 παρ. 1 περ. β' του ν. 2238/94**, όπως ίσχυε κατά την κρινόμενη χρήση, ορίζεται ότι «το καθαρό εισόδημα των επιχειρήσεων εξευρίσκεται λογιστικώς με έκπτωση από τα ακαθάριστα «β) Των δαπανών για τη συντήρηση και επισκευή των επαγγελματικών γενικά εγκαταστάσεων, μηχανημάτων και αυτοκινήτων οχημάτων. Ειδικά για επιβατικά αυτοκίνητα ιδιωτικής χρήσης με κυλινδρισμό μέχρι χίλια εξακόσια (1.600) κυβικά εκατοστά, εκπίπτουν οι δαπάνες συντήρησης, επισκευής, κυκλοφορίας και αποσβέσεων και τα μισθώματα που καταβάλλονται σε εταιρεία χρηματοδοτικής μίσθωσης ή οποιονδήποτε τρίτο, σε ποσοστό εβδομήντα τοις εκατό (70%) του ύψους αυτών, εφόσον τα αυτοκίνητα αυτά χρησιμοποιούνται για τις ανάγκες της επιχείρησης. Για αυτοκίνητα μεγαλύτερου κυβισμού εκπίπτει, με τις ίδιες προϋποθέσεις, ποσοστό τριάντα πέντε τοις εκατό (35%) των πιο πάνω δαπανών.»

Επειδή από τις διατάξεις του άρθρου **17 του ν. 2690/1999** ορίζεται ότι
«1. Η ατομική διοικητική πράξη πρέπει να περιέχει αιτιολογία, η οποία να περιλαμβάνει τη διαπίστωση της συνδρομής των κατά νόμο προϋποθέσεων για την έκδοσή της.
2. Η αιτιολογία πρέπει να είναι σαφής, ειδική, επαρκής και να προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, εκτός αν προβλέπεται ρητώς στο νόμο ότι πρέπει να περιέχεται στο σώμα της πράξης»

Επειδή από τις διατάξεις του άρθρου **64 του ν. 4174/2013** ορίζεται ότι
«Η Φορολογική Διοίκηση έχει την υποχρέωση να παρέχει σαφή, ειδική και επαρκή αιτιολογία για τη νομική βάση, τα γεγονότα και τις περιστάσεις που θεμελιώνουν την έκδοση πράξεως και τον προσδιορισμό φόρου.»

Επειδή από την οικία έκθεση ελέγχου δεν προκύπτουν αναλυτικά και κατά αυτοκίνητο οι δαπάνες (συντήρησης, λειτουργίας, επισκευής, κυκλοφορίας και αποσβέσεων των μισθωμένων και ιδιόκτητων Ε.Ι.Χ αυτοκινήτων), που αφορούν τα Ε.Ι.Χ. αυτοκίνητα μέχρι 1600 κυβικά και άνω των 1600 κυβικών, με συνέπεια να μην παρέχεται η αιτιολογία της συνδρομής των κατά νόμο προϋποθέσεων που απαιτούνται για την έκδοση της κρινόμενης καταλογιστικής πράξης ως προς την διαφορά αυτή,

αποφασίζουμε

την αποδοχή της κρινόμενης προσφυγής κατά το μέρος που αφορά την συγκεκριμένη λογιστική διαφορά ως πλημμελώς αιτιολογημένης και την ολοσχερή διαγραφή της.

5. Επί της λογιστικής διαφοράς του λογ. 64.02.06.00.01 “ΕΞΟΔΑ ΥΠΟΔ.& ΦΙΛΟΞΕΝΙΑΣ ΠΕΛΑΤΩΝ” 24.857,19 €

Επειδή από το λογαριασμό αυτό δεν αναγνωρίσθηκε για έκπτωση από τα ακαθάριστα έσοδα ποσό 24.857,19 €, το οποίο αφορά δαπάνες γευμάτων, εισιτηρίων ταξιδιών, ψυχαγωγίας, δώρων και δημοσίων σχέσεων, που πραγματοποιήθηκαν για λογαριασμό πελατών της προσφεύγουσας, διότι σύμφωνα με τις διατάξεις της ΠΟΛ. 1057/23.3.07 δεν εκπίπτουν οι δαπάνες για την ψυχαγωγία πελατών και επισκεπτών, ανεξάρτητα του σκοπού για τον οποίο αυτές πραγματοποιούνται.

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται δεν είναι ορθή ούτε νόμιμη η διαγραφή από τις εκπιπτόμενες δαπάνες του ως άνω ποσού με την αιτιολογία ότι πρόκειται για έξοδα ψυχαγωγίας πελατών, δεδομένου ότι πρόκειται για δαπάνη γευμάτων και σίτισης γενικά πελατών που ως παραγωγική, είναι εκπεστέα δαπάνη και ότι ο έλεγχος δεν προσδιόρισε ποιες από τις χρεώσεις του ως άνω λογαριασμού αφορούν ψυχαγωγία (κατά την άποψή του) και ποιες γευμάτων κ.λ.π. αλλά απέρριψε το συνολικό ποσό του ως άνω λογαριασμού, αν και αναφέρεται σε δαπάνες γευμάτων, εισιτηρίων, καφέ κ.λ.π. που δεν συνιστούν δαπάνες ψυχαγωγίας.

Επειδή από τις διατάξεις άρθρου **31 παρ. 1 περ. μ’ του ν. 2238/94**, ορίζεται ότι «το καθαρό εισόδημα των επιχειρήσεων εξευρίσκεται λογιστικώς με έκπτωση από τα ακαθάριστα έσοδα, «μ) Των εξόδων διανυκτέρευσης σε ξενοδοχείο, αλλοδαπών πελατών, αντιπροσώπων και διευθυντικών στελεχών ημεδαπών ή αλλοδαπών επιχειρήσεων, καθώς και ειδικών επιστημόνων, που προκύπτει από τα εκδοθέντα φορολογικά στοιχεία. Τα ανωτέρω ισχύουν με την προϋπόθεση ότι το ξενοδοχείο ευρίσκεται εντός του νομού, στη χωρική αρμοδιότητα του οποίου είναι εγκατεστημένη η έδρα ή υποκατάστημα της επιχείρησης που επιβαρύνεται με τα πιο πάνω έξοδα.

Η αξία των δώρων που γίνονται προς τα ανωτέρω πρόσωπα και μέχρι είκοσι (20) ευρώ για κάθε δωρεοδόχο. Λοιπά έξοδα φιλοξενίας και διανυκτέρευσης δεν αναγνωρίζονται προς έκπτωση».

Επίσης σύμφωνα με την ΠΟΛ. 1057/23.3.07 Α.Υ.Ο., δεν εκπίπτουν «οι δαπάνες για την ψυχαγωγία πελατών και επισκεπτών, ανεξάρτητα του σκοπού για τον οποίο αυτές πραγματοποιούνται.»

Επειδή από τις ανωτέρω διατάξεις προκύπτει ότι από τα έξοδα που πραγματοποιούνται για λογαριασμό πελατών εκπίπτουν τα έξοδα διανυκτέρευσης σε ξενοδοχείο που ευρίσκεται εντός του νομού, στη χωρική αρμοδιότητα του οποίου είναι εγκατεστημένη η έδρα ή υποκατάστημα της επιχείρησης και ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι οι δαπάνες γευμάτων, εισιτηρίων, καφέ κ.λ.π. δεν συνιστούν δαπάνες ψυχαγωγίας είναι ουσιαστικά αβάσιμος

αποφασίζουμε

την απόρριψη της κρινόμενης προσφυγής κατά το μέρος που αφορά την συγκεκριμένη λογιστική διαφορά.

6. Επί της λογιστικής διαφοράς του λογ. 64.98.05.00.01 “ΕΞΟΔΑ ΦΙΛΟΞΕΝΙΑΣ” 16.393,50 €

Επειδή από το λογαριασμό αυτό δεν αναγνωρίσθηκε για έκπτωση από τα ακαθάριστα έσοδα ποσό 16.393,50 €, το οποίο αφορά δαπάνες φιλοξενίας πελατών, διότι σύμφωνα με την ΠΟΛ. 1057/23.3.07 δεν εκπίπτουν οι δαπάνες για την ψυχαγωγία πελατών και επισκεπτών, ανεξάρτητα του σκοπού για τον οποίο αυτές πραγματοποιούνται.

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται δεν είναι ορθή η μη αναγνώριση της ως άνω δαπάνης ως δαπάνης ψυχαγωγίας διότι και από την περιγραφή, που ο ίδιος ο έλεγχος παραθέτει στην κατάσταση 10.6, προκύπτει ότι πρόκειται για δαπάνη γευμάτων γλυκών, καφέ, κουλουριών και γενικά σίτισης.

Επειδή από τις διατάξεις άρθρου **31 παρ. 1 περ. μ' του ν. 2238/94**, ορίζεται ότι «το καθαρό εισόδημα των επιχειρήσεων εξευρίσκεται λογιστικώς με έκπτωση από τα ακαθάριστα έσοδα, *«μ) Των εξόδων διανυκτέρευσης σε ξενοδοχείο, αλλοδαπών πελατών, αντιπροσώπων και διευθυντικών στελεχών ημεδαπών ή αλλοδαπών επιχειρήσεων, καθώς και ειδικών επιστημόνων, που προκύπτει από τα εκδοθέντα φορολογικά στοιχεία. Τα ανωτέρω ισχύουν με την προϋπόθεση ότι το ξενοδοχείο ευρίσκεται εντός του νομού, στη χωρική αρμοδιότητα του οποίου είναι εγκατεστημένη η έδρα ή υποκατάστημα της επιχείρησης που επιβαρύνεται με τα πιο πάνω έξοδα.* Η αξία των δώρων που γίνονται προς τα ανωτέρω πρόσωπα και μέχρι είκοσι (20) ευρώ για κάθε δωρεοδόχο. Λοιπά έξοδα φιλοξενίας και διανυκτέρευσης δεν αναγνωρίζονται προς έκπτωση». Επίσης σύμφωνα με την **ΠΟΛ. 1057/23.3.07 Α.Υ.Ο.**, δεν εκπίπτουν «οι δαπάνες για την ψυχαγωγία πελατών και επισκεπτών, ανεξάρτητα του σκοπού για τον οποίο αυτές πραγματοποιούνται.»

Επειδή από τις ανωτέρω διατάξεις προκύπτει ότι από τα έξοδα που πραγματοποιούνται για λογαριασμό πελατών εκπίπτουν τα έξοδα διανυκτέρευσης σε ξενοδοχείο που ευρίσκεται εντός του νομού, στη χωρική αρμοδιότητα του οποίου είναι εγκατεστημένη η έδρα ή υποκατάστημα της επιχείρησης και ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι οι δαπάνες γευμάτων, εισιτηρίων, καφέ κ.λ.π. δεν συνιστούν δαπάνες ψυχαγωγίας είναι ουσιαστικά αβάσιμος,

αποφασίζουμε

την απόρριψη της κρινόμενης προσφυγής κατά το μέρος που αφορά την συγκεκριμένη λογιστική διαφορά.

7. Επί της λογιστικής διαφοράς του λογ. 66.01.00.00.01 "ΑΠΟΣΒΕΣΕΙΣ ΚΤΙΡΙΩΝ –ΕΓΚ. ΚΤΙΡΙΩΝ"
35.626,41 €

Επειδή από το λογαριασμό αυτό δεν αναγνωρίσθηκε για έκπτωση από τα ακαθάριστα έσοδα ποσό 35.626,41 €, το οποίο αφορά αποσβέσεις συγκροτήματος κατοικιών στα όρια του οικισμού, διότι η αγορά αυτού δεν αποτελεί παραγωγική δαπάνη και δεν συμβάλει στην απόκτηση φορολογούμενου εισοδήματος αλλά αποτελεί ικανοποίηση προσωπικών ή κοινωνικών αναγκών της διοίκησης.

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται δεν είναι ορθή η μη αναγνώριση της ως άνω δαπάνης, καθώς το συγκρότημα κατοικιών βρίσκεται πλησίον του εργοστασίου της και χρησιμοποιείται για τη διαμονή των τεχνικών που απασχολούνται σε κρίσιμα τμήματα του εργοστασίου (π.χ. συντήρηση), ώστε, για την απρόσκοπτη λειτουργία του εργοστασίου της, να μπορούν σε πολύ λίγο χρόνο να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους σε περίπτωση βλαβών και τεχνικών προβλημάτων, δεδομένου ότι το εργοστάσιο λειτουργεί συνεχώς επί 24ώρου βάσεως.

Επειδή από τις διατάξεις άρθρου **31 παρ. 1 περ. στ' του ν. 2238/94**, ορίζεται ότι «το καθαρό εισόδημα των επιχειρήσεων εξευρίσκεται λογιστικώς με έκπτωση από τα ακαθάριστα έσοδα, *«στ) Των ποσών των αποσβέσεων για την κάλυψη της φθοράς των κάθε είδους εγκαταστάσεων ή μηχανημάτων ή φθαρτών υλικών, συναφών με τη λειτουργία της επιχείρησης και γενικά κάθε κινητής ή ακίνητης περιουσίας της επιχείρησης, εφόσον αυτές έγιναν με οριστικές εγγραφές, σύμφωνα με τους ειδικούς όρους που ορίζονται για κάθε επιχείρηση.»*

Επειδή η φορολογική αρχή δεν απέδειξε ότι το συγκρότημα κατοικιών χρησιμοποιείται για ικανοποίηση προσωπικών ή κοινωνικών αναγκών της διοίκησης,

αποφασίζουμε

την αποδοχή της κρινόμενης προσφυγής κατά το μέρος που αφορά την συγκεκριμένη λογιστική διαφορά ως πλημμελώς αιτιολογημένης και την ολοσχερή διαγραφή της.

8. Επί της λογιστικής διαφοράς του λογ. 66.02.00.00.01 "ΑΠΟΣΒΕΣΕΙΣ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΩΝ"
1.122.472,23 €

Επειδή από το λογαριασμό αυτό δεν αναγνωρίστηκε για έκπτωση από τα ακαθάριστα έσοδα ποσό 1.122.472,23 €, το οποίο αφορά αποσβέσεις μηχανήματος που διενεργήθηκαν για την περίοδο 01/10-31/12/2010, διότι η προσφεύγουσα δεν κατείχε την κυριότητα του μηχανήματος, σύμφωνα με την δικαστηριακή νομολογία (ΣτΕ 884/68,3042/81) και διοικητική νομοθεσία (άρθρο 31 παρ. 1στ' Ν 2238/94, ΠΟΛ.1005/2005 Έγγρ.1078861 /10647/ Β0012/25-08-1998, ΠΟΛ.1042/93).

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται δεν είναι ορθή η μη αναγνώριση της ως άνω δαπάνης, καθώς ο έλεγχος χωρίς να αμφισβητεί το ποσοστό της απόσβεσης, την έναρξη της παραγωγικής λειτουργίας του και τις εγγραφές στο φορολογικό μητρώο παγίων, δεν αναγνώρισε προς έκπτωση την εν λόγω απόσβεση με την αιτιολογία ότι η κυριότητα του μηχανήματος περιήλθε μετά τη δοκιμαστική λειτουργία κατά τον όρο της σχετικής σύμβασης και την έκδοση του με αριθ. 3/30-12-2010 τελικού τιμολογίου της πωλήτριας Γερμανικής εταιρείας. Η αιτιολογία αυτή του ελέγχου δεν είναι ορθή ούτε νόμιμη για τους εξής λόγους:

- Η πώληση με δοκιμή είναι πώληση με αναβλητική αίρεση και τα αποτελέσματά της επέρχονται κατά την πλήρωση της αιρέσεως, μετά τη δοκιμή και την αποδοχή από τον αγοραστή (πρβλ. και εγκ. ΚΒΣ 3/92 παρ. 2.2.1).

Αντίθετα στην πώληση με εγγύηση καλής λειτουργίας τα αποτελέσματα της πώλησης επέρχονται από την παράδοση του πράγματος, αφού δεν πρόκειται για αναβλητική αίρεση (πρβλ. Σταματόπουλος ΚΒΣ σε αρθ. 12 θέμα 64).

- Στην προκειμένη περίπτωση σε κανένα όρο της σύμβασης δεν έχει περιληφθεί συμφωνία για πώληση με τον όρο (αίρεση) της δοκιμής. Πουθενά στη σύμβαση δεν αναφέρεται ότι, αν το μηχάνημα δεν λειτουργεί σύμφωνα με τις εγγυημένες προδιαγραφές δεν επέρχονται τα αποτελέσματα της πώλησης για τον αγοραστή ή οτιδήποτε σχετικά με την κυριότητα.

- Από το συνδυασμό των όρων 2,3,5 και 6 της σύμβασης είναι εμφανές ότι τα πρωτόκολλα παραλαβής που μνημονεύονται στον όρο 6, τον οποίο επικαλείται ο έλεγχος, αφορούν την εγγύηση της καλής λειτουργίας και όχι την κτήση κυριότητας, η οποία έχει επέλθει με την τμηματική παράδοση EX WORKS του μηχανήματος και τις αντίστοιχες τιμολογήσεις.

- Επίσης το τελικό τιμολόγιο της Γερμανικής Εταιρείας σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να θεωρηθεί ως τιμολόγιο μεταβίβασης της κυριότητας του μηχανήματος.

- Ουδεμία σημασία έχει για την έκπτωση της εν λόγω απόσβεσης ο χρόνος καταχώρησης του τιμολογίου....

- Επίσης ουδεμία σημασία έχει ο χρόνος εκδόσεως του τιμολογίου αυτού από τη Γερμανική εταιρεία, πράγμα το οποίο σχετίζεται με τη Γερμανική φορολογική νομοθεσία και την ίδια την πωλήτρια.

Επειδή από τις διατάξεις άρθρου **31 παρ. 1 περ. στ' του ν. 2238/94**, ορίζεται ότι «το καθαρό εισόδημα των επιχειρήσεων εξευρίσκεται λογιστικώς με έκπτωση από τα ακαθάριστα έσοδα, «στ) των ποσών των αποσβέσεων για την κάλυψη της φθοράς των κάθε είδους εγκαταστάσεων ή μηχανημάτων ή φθαρτών υλικών, συναφών με τη λειτουργία της επιχείρησης και γενικά κάθε κινητής ή ακίνητης περιουσίας της επιχείρησης, εφόσον αυτές έγιναν με οριστικές εγγραφές, σύμφωνα με τους ειδικούς όρους που ορίζονται για κάθε επιχείρηση.»

Επειδή από την **ΠΟΛ. 1005/14.01.05 Α.Υ.Ο.** ορίζεται ότι, «2. Οι επιχειρήσεις δικαιούνται να υπολογίζουν αποσβέσεις μόνο σε πάγια στοιχεία που ανήκουν σε αυτές και τα οποία χρησιμοποιούν. (1078861/10647/Β0012/5-8-1998)»

Επειδή σύμφωνα με την **αρ. 4118-9/97 απόφαση του Σ.τ.Ε.**, «στην περίπτ. στ της παρ. 1 του άρθρου 35 του ν.δ. 3323/1955 προβλέπεται ότι από τα ακαθάριστα έσοδα της επιχείρησης αφαιρούνται, μεταξύ άλλων, "αι δι' οριστικών εγγραφών και, κατά τους ειδικούς δι' εκάστην επιχείρησιν όρους, αποσβέσεις φθοράς συναφών τη επιχείρησιν εγκαταστάσεων πάσης φύσεως ή μηχανημάτων ή φθαρτού υλικού και πάσης γενικώς κινητής ή ακινήτου περιουσίας της επιχείρησης".

Κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, για την ενέργεια εκπτώσεως λόγω αποσβέσεως φθοράς των μνημονευομένων σε αυτή στοιχείων της επιχειρήσεως, απαιτείται το στοιχείο, επί του οποίου ενεργείται η απόσβεση, να ανήκει κατά κυριότητα στην επιχείρηση (βλ. ΣτΕ 762/1983 κ.ά.).»

Επειδή από τις διατάξεις του Αστικού Κώδικα, ορίζεται ότι:

Άρθρο 1034 «(Κτήση κινητού με σύμβαση) Για τη μεταβίβαση της κυριότητας κινητού απαιτείται παράδοση της νομής του από τον κύριο σ' αυτόν που την αποκτά και συμφωνία των δύο ότι μετατίθεται η κυριότητα.»

Άρθρο 513 «(Έννοια της πώλησης) Με τη σύμβαση της πώλησης ο πωλητής έχει την υποχρέωση να μεταβιβάσει την κυριότητα του πράγματος ή το δικαίωμα, που αποτελούν το αντικείμενο της πώλησης, και να παραδώσει το πράγμα και ο αγοραστής έχει την υποχρέωση να πληρώσει το τίμημα που συμφωνήθηκε.»

Άρθρο 532 «(Όρος διατήρησης της κυριότητας) Αν στην πώληση έχει τεθεί ο όρος ότι ο πωλητής διατηρεί την κυριότητα εωσότου αποπληρωθεί το τίμημα, σε περίπτωση αμφιβολίας λογίζεται ότι η μεταβίβαση της κυριότητας στον αγοραστή επέρχεται μόλις πληρωθεί η αίρεση της αποπληρωμής του τιμήματος και ότι ο πωλητής, σε περίπτωση υπερημερίας του αγοραστή, έχει δικαίωμα είτε να απαιτήσει το τίμημα, είτε να υπαναχωρήσει από τη σύμβαση, ασκώντας τα δικαιώματά του από την κυριότητα.

Σ' αυτή την περίπτωση ο αγοραστής φέρει τον κίνδυνο αφότου του παραδοθεί το πράγμα.»

Άρθρο 202 «(Αίρεση διαλυτική) Αν με τη δικαιοπραξία εξαρτήθηκε η ανατροπή των αποτελεσμάτων της από γεγονός μελλοντικό και αβέβαιο (αίρεση διαλυτική), μόλις συμβεί το γεγονός αυτό παύει η ενέργεια της δικαιοπραξίας και επανέρχεται αυτοδικαίως η προηγούμενη κατάσταση.»

Επειδή σύμφωνα με την **αρ. 3016/2010 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών:**

«για την απόκτηση της νομής επί πράγματος απαιτείται αφενός μεν βούληση του αποκτώντος να εξουσιάζει το πράγμα ως κύριος, αφετέρου δε φυσική εξουσία στο πράγμα. Η ταυτόχρονη κατά κανόνα συνύπαρξη των στοιχείων αυτών, είναι δημιουργική του μη εμπραγμάτου δικαιώματος της νομής. Η διάνοια κυρίου συνίσταται στην πρόθεση του κατέχοντος να κατέχει και εξουσιάζει το πράγμα κατά τρόπο διαρκή, απεριόριστο και αποκλειστικά. Εκδηλώνεται δε με πράξεις επί του πράγματος που αρμόζουν στον κύριο αυτού. Αν λείπει το πνευματικό στοιχείο της νομής (βούληση) υπάρχει μόνο κατοχή η οποία κατά κανόνα ασκείται στο όνομα και για λογαριασμό του κυρίου, δυνάμει ενοχικής σχέσεως ισχυρής ή όχι (ΑΠ 1025/02 Ε.Δ. 43.1680).»

Επειδή σύμφωνα με την **αρ. 572/2008 απόφαση του Αρείου Πάγου:** «κατά τη διάταξη του άρθρου 976 εδ.α' του ΑΚ, σε πράγμα που βρίσκεται στη νομή άλλου η νομή αποκτάται με παράδοση που γίνεται με τη βούληση του νομέα. Από τη διάταξη αυτή, η οποία καθιερώνει παράγωγο τρόπο κτήσης της νομής, με ειδική διαδοχή, η οποία συντελείται με απλή παράδοση της νομής, σύμφωνα με τη βούληση του μέχρι της μεταβιβάσεως νομέα (Α.Π.1605/1992), προκύπτει ότι προϋποθέσεις για την κτήση της νομής με παράδοση είναι :α) Η ύπαρξη της ιδιότητας του νομέα κατά το χρόνο παράδοσης της νομής, σ' αυτόν που μεταβιβάζει τη νομή β) η κτήση της φυσικής εξουσίας του πράγματος από τον αποκτώντα και γ) η μετάθεση της φυσικής εξουσίας από τον μέχρι τώρα νομέα στον αποκτώντα να γίνεται με τη θέληση και των δύο, δηλαδή και αυτού που μεταβιβάζει τη νομή. Αν τη μεταβίβαση της νομής επιχειρεί, χωρίς τη γνώση του νομέα, εκείνος που κατέχει το πράγμα στο όνομα αυτού, ο λήπτης, εφόσον πρόκειται για κινητό πράγμα, αποκτά παράγωγη νομή, η οποία όμως μπορεί να είναι επιλήψιμη, οπότε μπορεί να εναχθεί από το νομέα με την αγωγή περί αποβολής από τη νομή (άρθρα 984, 1036 παρ.2 ΑΚ).»

Επειδή από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτει ότι στις 12-11-2007 υπεγράφη μεταξύ της προσφεύγουσας (ΑΓΟΡΑΣΤΗΣ) και της Γερμανικής εταιρείας (ΠΩΛΗΤΗΣ) η με αρ. σύμβαση, σύμφωνα με τους όρους της οποίας:

1. Αντικείμενο της προμήθειας

Μηχανολογικός και ηλεκτρολογικός εξοπλισμός για μία Βιομηχανική Γραμμή Τάνυσης και Κοπής....

2. Όροι Τιμής και Παράδοσης

Η συνολική σύμβαση για το αντικείμενο της προμήθειας ανέρχεται σε € 9.530.000,00

Η τιμή αφορά την παράδοση εκτός των εγκαταστάσεων του εργοστασίου της (Ex Works) (Incoterms 2000) συμπεριλαμβανομένης της συσκευασίας για μεταφορά με φορτηγό στο βαθμό που απαιτείται και την φόρτωση των φορτηγών....

5. Συμβατικά προκαθορισμένη αποζημίωση

Συμβατικά προκαθορισμένη αποζημίωση για την μη εκπλήρωση των στοιχείων της εγγύησης

Σε περίπτωση όπου ένα ή περισσότερα στοιχεία της εγγύησης σύμφωνα με το εδάφιο 6 του παραρτήματος 1 δεν έχει εκπληρωθεί κατά τη δοκιμασία παραλαβής, ο ΠΩΛΗΤΗΣ θα καταβάλει στον ΑΓΟΡΑΣΤΗ ως προκαθορισμένη αποζημίωση τα ποσά που επισημαίνονται στο εδάφιο 6.8 του παραρτήματος 1.

Μετά την πληρωμή της προκαθορισμένης αποζημίωσης το πιστοποιητικό τελικής παραλαβής θα υπογραφεί από τον ΑΓΟΡΑΣΤΗ.

Σε περίπτωση που ακόμα και οι ελάχιστες τιμές που μνημονεύονται στο εδάφιο 6.8 του παραρτήματος 1 δεν έχουν επιτευχθεί και μετά την τρίτη επανάληψη της δοκιμής παραλαβής, ο ΑΓΟΡΑΣΤΗΣ θα δικαιούται να ακυρώσει την σύμβαση και να ζητήσει την επιστροφή της συμβατικής τιμής. Στην περίπτωση αυτή, η προκαθορισμένη αποζημίωση δεν θα καταβληθεί....

6. Προσωρινή και Τελική Παραλαβή

Προσωρινή Παραλαβή

Με την ολοκλήρωση της θέσης σε λειτουργία του εξοπλισμού και την επιτυχή έναρξη της παραγωγής (1 βάρδια ανά ημερήσιο 8ωρο, 3 ημέρες) θα υπογραφεί από αμφότερα τα μέρη ένα πρωτόκολλο προσωρινής παραλαβής εντός πέντε εργάσιμων ημερών.

Τελική Παραλαβή

Οι τεχνικές προδιαγραφές που έχουν συμφωνηθεί συμβατικά (σύμφωνα με το εδάφιο 6 του παραρτήματος 1) θα προκύπτουν κατά την Δοκιμή Παραλαβής και επακολούθως θα εκδοθεί πρωτόκολλο παραλαβής και θα υπογραφεί από την και τον ΠΩΛΗΤΗ. Σε περίπτωση που δεν προκύψουν οι τεχνικές προδιαγραφές που συμφωνήθηκαν συμβατικά λόγω αιτιών μη αποδιδόμενων στον ΠΩΛΗΤΗ εντός δύο μηνών μετά την προγραμματισμένη δοκιμή, η παραλαβή θα θεωρείται ότι πραγματοποιήθηκε. Σε περίπτωση που η Δοκιμή Παραλαβής δεν είναι επιτυχής λόγω αιτιών αποδιδόμενων στον ΠΩΛΗΤΗ, ο ΠΩΛΗΤΗΣ θα δικαιούται να απαλείψει τα ελαττώματα εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος και να επαναλάβει την Δοκιμή Παραλαβής.

Επειδή από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτει ότι μετά τη σύμβαση προμήθειας (πώλησης) του μηχανήματος συντελέστηκε τμηματική παράδοση – παραλαβή αυτού και αντίστοιχη τμηματική τιμολόγηση και εξόφλησή του.

Επειδή στη σύμβαση προμήθειας του μηχανήματος δεν τέθηκε όρος παρακράτησης κυριότητας και ο όρος τη μη επίτευξης των ελάχιστων τιμών, που τέθηκε στην ίδια σύμβαση, βάσει της οποίας παρέχεται στην προσφεύγουσα το δικαίωμα ακύρωσης της σύμβασης (αίρεση διαλυτική) από κανένα στοιχείο του φακέλου δεν προκύπτει ότι επήλθε.

Επειδή τα επιμέρους τμήματα του μηχανήματος κατέστησαν λειτουργικά κατά την περίοδο 01/10-31/12/2010, που η προσφεύγουσα διενήργησε τις υπό κρίση αποσβέσεις, όπως επιβεβαιώνεται και από την οικεία έκθεση ελέγχου της φορολογικής αρχής.

Επειδή με την υπογραφή της σύμβασης προμήθειας (πώλησης) μετατέθηκε κατά τις προαναφερόμενες διατάξεις του Αστικού Κώδικα, η κυριότητα του μηχανήματος και με την τμηματική παράδοση του μηχανήματος παραδόθηκε και η νομή του, καθόσον συντελέστηκε η κτήση της φυσικής εξουσίας του μηχανήματος από την προσφεύγουσα, πληρούνται οι προϋποθέσεις που τίθενται από το άρθρο 1034 του Αστικού Κώδικα της κτήσης κινητού με σύμβαση,

αποφασίζουμε

την αποδοχή της κρινόμενης προσφυγής κατά το μέρος που αφορά την συγκεκριμένη λογιστική διαφορά ως πλημμελώς αιτιολογημένης και την ολοσχερή διαγραφή της.

9. Επί της λογιστικής διαφοράς του λογ. 82.00.99.00.00 "ΛΟΙΠΑ ΕΞΟΔΑ ΠΡΟΗΓ/ΩΝ ΧΡΗΣΕΩΝ" 49.991,00 €

Επειδή από το λογαριασμό αυτό δεν αναγνωρίσθηκε για έκπτωση από τα ακαθάριστα έσοδα ποσό 49.991,00 €, το οποίο αφορά δαπάνες προηγούμενης χρήσης, διότι σύμφωνα με την αρχή της αυτοτέλειας των χρήσεων, η δαπάνη πρέπει να βαρύνει αποκλειστικά τη χρήση της οποίας τα κέρδη φορολογούνται.

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι πρέπει να αναγνωρισθεί προς έκπτωση ποσό 40.836,33 € διότι αφορά συμπληρωματική χρέωση δασμών κ.λ.π. εκ μέρους της εταιρείας «.....», που αφορούν μεν προηγούμενη χρήση πλην όμως λόγω αμφισβητήσεως των προβλέψεων της σύμβασης της ως άνω εταιρείας με το Ελληνικό Δημόσιο που κυρώθηκε με το Ν.Δ., δεν είχαν επιρριφθεί στην κατανάλωση.

Επειδή από τις διατάξεις άρθρου **31 παρ. 1 περ. ε' του ν. 2238/94**, ορίζεται ότι «το καθαρό εισόδημα των επιχειρήσεων εξευρίσκεται λογιστικώς με έκπτωση από τα ακαθάριστα έσοδα, «ε) Των ποσών των κάθε είδους φόρων, τελών και δικαιωμάτων, που βαρύνουν την επιχείρηση. Ως χρόνος έκπτωσης λογίζεται ο χρόνος της καταβολής αυτών υπέρ του Δημοσίου ή τρίτων. Δεν εκπίπτουν οι τυχόν καταβαλλόμενοι από την επιχείρηση κάθε είδους φόροι που βαρύνουν τρίτους με εξαίρεση τον ειδικό φόρο τραπεζικών εργασιών που επιβάλλεται επί των πάσης φύσεως ωφελειών από μετοχικούς τίτλους.»

Επειδή σύμφωνα με τις διατάξεις άρθρου **31 παρ. 1 του ν. 2238/94**, μεταξύ άλλων δαπανών εκπίπτουν και τα γενικά έξοδα διαχείρισης.

Κατά την εφαρμογή των παραπάνω διατάξεων, έχει γίνει παγίως δεκτό από τη διοικητική και δικαστηριακή νομολογία ότι, ως γενικό έξοδο διαχείρισης νοείται κάθε παραγωγική δαπάνη, εφόσον αυτή ενεργείται μέσα στα πλαίσια της οικονομικής αποστολής της επιχείρησης και συμβάλλει στην καλύτερη απόδοση αυτής και στη δημιουργία ή διατήρηση κέρδους.

Περαιτέρω για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 31 του Κ.Φ.Ε. θα πρέπει να υπάρχουν αθροιστικά (να συντρέχουν όλες μαζί) οι εξής προϋποθέσεις:

α) Η δαπάνη να είναι πραγματική και όχι εικονική.

β) Η δαπάνη να είναι παραγωγική δηλαδή να συμβάλλει στην απόκτηση φορολογητέου εισοδήματος (και όχι απαλλασσόμενων ή αυτοτελώς φορολογούμενων).

γ) Η δαπάνη να προβλέπεται από διάταξη νόμου (άρθρο 31 Κ.Φ.Ε.).

δ) Η δαπάνη να έχει καταχωρηθεί στα βιβλία, να προκύπτει από δικαιολογητικά έγγραφα τιμολόγια, αποδείξεις κ.λπ.) και να είναι βέβαιη δεδουλευμένη και εκκαθαρισμένη. (αριθ. πρωτ.

1078820/1526/A0012/29.8.2007 έγγραφο υπ. οικονομικών)

Επειδή η δαπάνη ποσού 40.836,33 € η οποία αφορά συμπληρωματική χρέωση δασμών, κατέστη βέβαιη και εκκαθαρισμένη εντός της κρινόμενης χρήσεως και πληροί και τις λοιπές προϋποθέσεις για την έκπτωσή της από τα ακαθάριστα έσοδα,

αποφασίζουμε

την αποδοχή της κρινόμενης προσφυγής κατά το μέρος που αφορά το συγκεκριμένο ποσό της ως άνω λογιστικής διαφοράς ως πλημμελώς αιτιολογημένης και τη διαγραφή αυτού.

10. Επί της λογιστικής διαφοράς “ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΠΡΟΒΛΕΨΕΩΝ ΕΠΙΣΦΑΛΩΝ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ”

Επειδή στις λογιστικές διαφορές του ελέγχου προστέθηκε ποσό 1.321.104,53 €, διότι στο τέλος της διαχειριστικής περιόδου 01/01-31/12/2009 υφίσταται υπόλοιπο στο λογαριασμό 44.11 προβλέψεις για επισφαλείς απαιτήσεις ύψους 1.321.104,53 €, το οποίο αποτελεί φορολογητέο έσοδο της χρήσης 2010 σύμφωνα με το άρθρο 31 παρ. 1θ Ν 2238/94.

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι από το ως άνω ποσό θα πρέπει να διαγραφεί ποσό 275.857,00 €, δεδομένου ότι όπως προκύπτει από το ισοζύγιο 31.12.2004, το ως άνω ποσό αφορά προβλέψεις πριν από τη χρήση 2005.

Επειδή από τις διατάξεις άρθρου 9 παρ. 4 του ν. 3296/04, ορίζεται ότι «Το ποσό των προβλέψεων, που εμφανίζουν οι επιχειρήσεις στο λογαριασμό 44.11 «Προβλέψεις για επισφαλείς απαιτήσεις» του πρώτου ισολογισμού που θα συντάξουν μετά την 30ή Δεκεμβρίου 2004, λόγω μη επαλήθευσης των προβλέψεων με επισφαλείς απαιτήσεις, φορολογείται αυτοτελώς με συντελεστή είκοσι πέντε τοις εκατό (25%). Με την καταβολή του οφειλόμενου φόρου, εξαντλείται η φορολογική υποχρέωση της επιχείρησης, των μετόχων, εταίρων, καθώς και του επιχειρηματία που ασκεί ατομικά την επιχείρηση. Σε περίπτωση κεφαλαιοποίησης ή διανομής του εναπομείναντος ποσού, δεν οφείλεται φόρος εισοδήματος».

Επειδή από τις διατάξεις άρθρου 31 παρ. 1 περ. θ' του ν. 2238/94, ορίζεται ότι «το καθαρό εισόδημα των επιχειρήσεων εξευρίσκεται λογιστικώς με έκπτωση από τα ακαθάριστα έσοδα, θ) Του ποσού των προβλέψεων για απόσβεση επισφαλών απαιτήσεων. Το ποσό της πρόβλεψης αυτής υπολογίζεται σε ποσοστό ένα τοις εκατό (1%) επί της αναγραφόμενης αξίας στα τιμολόγια πώλησης ή παροχής υπηρεσιών προς επιχειρήσεις, μετά την αφαίρεση: αα) των επιστροφών ή εκπτώσεων, ββ) της αξίας των πωλήσεων ή παροχής υπηρεσιών προς το Δημόσιο, δήμους και κοινότητες, δημόσιες επιχειρήσεις, οργανισμούς ή επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας και νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου και γγ) του ειδικού φόρου κατανάλωσης πετρελαιοειδών, του φόρου κατανάλωσης καπνού και λοιπών φόρων που εμπεριέχονται στην τιμή πώλησης.

Η έκπτωση της δαπάνης αυτής από τα ακαθάριστα έσοδα των επιχειρήσεων εμφανίζεται στα τηρούμενα βιβλία αυτών σε ειδικό λογαριασμό «Προβλέψεις για απόσβεση επισφαλών απαιτήσεων. Η σχηματιζόμενη ως άνω πρόβλεψη χρησιμοποιείται για την απόσβεση (διαγραφή) πελατών οι οποίοι είναι ανεπίδεκτοι είσπραξης.

Το ποσό της πρόβλεψης που εμφανίζεται στο λογαριασμό 44.11 «Προβλέψεις για επισφαλείς απαιτήσεις» δεν υπόκειται σε φορολογία εισοδήματος, εκτός και αν στο τέλος κάθε πενταετίας, αρχής γενομένης από τη διαχειριστική περίοδο 2005 υφίσταται στον ως άνω λογαριασμό υπόλοιπο λόγω μη επαλήθευσης των προβλέψεων με επισφαλείς απαιτήσεις. Το υπόλοιπο αυτό ποσό μεταφέρεται στα ακαθάριστα έσοδα της επόμενης διαχειριστικής περιόδου, υποκείμενο σε φορολογία με τις γενικές διατάξεις.»

Επειδή από τις διατάξεις άρθρου 9 παρ. 4 του ν. 3296/04, δεν καταλείπετε αμφιβολία ότι κατά την 01/01/2005 δεν έπρεπε να εμφανίζεται ποσό προβλέψεων στο λογαριασμό 44.11 «Προβλέψεις για επισφαλείς απαιτήσεις» και το ποσό 275.857,00 € δεν μεταφέρθηκε σε άλλο λογαριασμό στα βιβλία της προσφεύγουσας, με αποτέλεσμα να εμφανίζεται στο τέλος της διαχειριστικής περιόδου 01/01-31/12/2009.

Επειδή από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτει ότι στο τέλος της διαχειριστικής περιόδου 01/01-31/12/2009 υφίστατο υπόλοιπο στο λογαριασμό 44.11 «προβλέψεις για επισφαλείς απαιτήσεις» ύψους 1.321.104,53 €, γεγονός το οποίο δεν αμφισβητείται από την προσφεύγουσα, και το σύνολο του ποσού αυτού δεν μεταφέρθηκε στα έσοδα της χρήσης 2010,

αποφασίζουμε

την απόρριψη της κρινόμενης προσφυγής κατά το μέρος που αφορά το συγκεκριμένο ποσό της ως άνω λογιστικής διαφοράς..

Αποφασίζουμε

όπως γίνει μερικά δεκτή η με αριθ. πρωτ.. ενδικοφανής προσφυγής με την αναγνώριση προς έκπτωση από τα ακαθάριστα έσοδα δαπανών συνολικού ποσού **1.432.304,98 €** και την απόρριψη προς έκπτωση από τα ακαθάριστα έσοδα δαπανών συνολικού ποσού **693.101,55 €**.

Τελικές λογιστικές διαφορές με βάση την παρούσα απόφαση:

Κατόπιν αυτών αποφασίζουμε όπως οι συνολικά καταλογιζόμενες λογιστικές διαφορές επαναπροσδιοριστούν ως ακολούθως:

Κωδ./περιγραφή λογ/μού	Λογιστικές διαφορές βάσει ελέγχου	Μείον λογιστικές διαφορές που διαγράφονται με την παρούσα απόφαση	Λογιστικές διαφορές βάσει της παρούσας απόφασης
60.02.01.00.01 ΕΞΟΔΑ ΣΤΕΓΑΣΗΣ (ΕΝ.ΠΟΛ/ΚΙΩΝ) ΠΡΟΣ.	50.485,92	0,00	50.485,92
60.02.03.00.01 ΕΞΟΔΑ ΨΥΧΑΓ.ΠΡΟΣ/ΚΟΥ -ΚΑΤΑΣΚ	49.486,21	0,00	49.486,21
60.02.04.00.01 ΕΞΟΔΑ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΗΣ ΠΡΟΣ/ΚΟΥ	43.719,61	0,00	43.719,61
60.02.05.00.01 ΕΞΟΔΑ ΙΑΤΡΟΦ/ΚΗΣ ΠΕΡΙΘ.ΠΡΟΣ/ΚΟΥ	33.353,44	0,00	33.353,44
60.02.99.00.01 ΛΟΙΠΕΣ ΠΑΡΟΧΕΣ & ΕΞΟΔΑ ΠΡΟΣ/ΚΟΥ	36.949,59	36.949,59	0,00
61.00.07.00.01 ΑΜΟΙΒΕΣ & ΕΞΟΔΑ ΣΥΜΒ/ΩΝ ΕΠΙΧ/ΩΝ	3.400,00	0,00	3.400,00
61.02.01.01.00 ΠΡΟΜΗΘΕΙΕΣ ΓΙΑ ΠΩΛΗΣΕΙΣ ΕΞΩΤ.	319.522,86	0,00	319.522,86
62.04.01.00.01 ΕΝΟΙΚΙΑ ΚΤΙΡΙΩΝ – ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ	56.471,00	0,00	56.471,00
63.98.08.00.01ΦΠΑ ΕΚΠΙΠ.ΣΤΗ ΦΟΡ.ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ	83.600,00	0,00	83.600,00
64.00.01.00.01 ΕΞΟΔΑ ΜΕΤ. ΠΡΟΣ.ΜΕ Μ.Μ. ΤΡΙΤΩΝ	196.420,42	196.420,42	0,00
64.02.06.00.01 ΕΞΟΔΑ ΥΠΟΔ.& ΦΙΛΟΞΕΝΙΑΣ ΠΕΛΑΤΩΝ	24.857,19	0,00	24.857,19
64.03.01.00.01 ΕΞΟΔΑ ΕΚΘΕΣΕΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	4.350,00	0,00	4.350,00
64.98.05.00.01 ΕΞΟΔΑ ΦΙΛΟΞΕΝΙΑΣ	16.393,50	0,00	16.393,50
64.98.99.00.01 ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΞΟΔΑ ΣΤΑΘΕΡΑ	14.430,24	0,00	14.430,24
66.01.00.00.01 ΑΠΟΣΒΕΣΕΙΣ ΚΤΙΡΙΩΝ –ΕΓΚ.ΚΤΙΡΙΩΝ	414.861,39	0,00	414.861,39
66.01.00.00.01 ΑΠΟΣΒΕΣΕΙΣ ΚΤΙΡΙΩΝ –ΕΓΚ. ΚΤΙΡΙΩΝ	35.626,41	35.626,41	0,00
66.02.00.00.01 ΑΠΟΣΒΕΣΕΙΣ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΩΝ	1.122.472,23	1.122.472,23	0,00
82.00.99.00.00 ΛΟΙΠΑ ΕΞΟΔΑ ΠΡΟΗΓ/ΩΝ ΧΡΗΣΕΩΝ	49.991,00	40.836,33	9.154,67
44.11 επισφαλείς πελάτες	1.321.104,53	0,00	1.321.104,53
Σύνολο	3.877.495,54	1.432.304,98	2.445.190,56

Φορολογητέα κέρδη με βάση την παρούσα απόφαση:

Μετά από τα παραπάνω τα φορολογητέα κέρδη με βάση την παρούσα απόφαση διαμορφώνονται ως εξής :

Ζημίες βάσει δήλωσης	
Κέρδη βάσει φύλου ελέγχου	
Μείον λογιστικές διαφορές που διαγράφονται με την παρούσα απόφαση	
Μείον λογιστικές διαφορές που διαγράφονται με την απόφαση της χρήσης 2009	
Μείον λογιστικές διαφορές που διαγράφονται με την απόφαση της χρήσης 2008	
Φορολογητέα κέρδη βάσει της παρούσας απόφασης	

Οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση:

Διαφορά κύριου φόρου (.....*24%)	
Διαφορά συμπληρωματικού φόρου	
Σύνολο φόρου	
Πρόσθετος φόρος λόγω ανακρίβειας 82% (41 μήνες*2)	
ΚΑΤΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟ	

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ
ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ α/α

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΚΙΩΡΑΣ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

Σ η μ ε ί ω σ η: Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της με υποχρέωση, επί ποινή απαραδέκτου άσκησης της προσφυγής, επίδοσης επικυρωμένου αντιγράφου αυτής στην Υπηρεσία μας εντός είκοσι (20) ημερών από τη λήξη της προθεσμίας για την άσκησή της (άρθ. 126 ν. 2717/99).